

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Svatost Pánu v každodenním životě

Starší Gerrit W. Gong
Kvorum Dvanácti apoštolů

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh, delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sacred—to rejoice in daily bread amidst this world’s thistles and thorns. To walk with the Lord, we must become holy, for He is holy, and to help us

Svatost Pánu činí každodenní život posvátným. Lneme díky ní těsněji k Pánu i k sobě navzájem a nacházíme v tom více štěstí.

Součástí nedávného rodinného setkání Gongových byla zábavná talentová show doplněná soutěží ve vyprávění tatínkovských vtipů.

Tato soutěž byla však neobvyklá. Jeden tým tvořil dědeček (já) a dvě vnoučata ve věku 12 a 11 let. V druhém týmu byla umělá inteligence (AI), kterou bratranec vybízel, aby vyprávěla tatínkovské vtipy ve stylu Gerrita W. Gong. Děda Gerrit Gong versus Gerrit Gong v podání umělé inteligence.

Já a vnoučata jsme začínali.

Víte, co dělá trpaslík v moři? Mikrovlnky.

AI Gerrit Gong dostal pokyn: Mysli jako Gerrit W. Gong. Mluv jako on.

AI Gerrit Gong: „Zde je tatínkovský vtip, jaký by řekl Gerrit W. Gong a který odráží jeho vřelý, hlubokomyslný a povznášející styl: Proč vás pokorný strom nutí, abyste se usmívali? Protože je zakořeněn v lásce a láskyplně k vám vztahuje své větve. I my můžeme jako onen strom čerpat sílu díky svým kořenům a nacházet radost v projevení laskavosti druhým.“

Tak co vy na to? Proto se tomu říká tatínkovské vtipy.

Všude kolem sebe máme příležitosti smát se, radovat a dívat se vděčnými očima. Naše evangelium je evangeliem radosti a svatosti v každodenním životě. Svatost určité věci vyčleňuje pro posvátné účely. Svatost nás však také vybízí, abychom do svého běžného života vnášeli to, co je posvátné – abychom se radovali z denního chleba i uprostřed bodláčí a trní tohoto světa.

become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark place. I felt like God wasn’t there for me. One night, a text from a friend said, ‘Hey, have you read Alma 36 ever?’

“As I started reading,” she said, “I was overcome with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I

Abychom mohli kráčet s Pánem, musíme se stát svatými, neboť On je svatý; a Pán nás, aby nám pomohl stát se svatými, vybízí, abychom s Ním kráčeli.

Každý z nás má nějaký příběh. Když se se sestrou Gongovou s vámi – se členy Církve a s přáteli na mnoha místech a v mnoha situacích – setkáváme, vaše příběhy týkající se svatosti Pánu v každodenním životě nás inspirují. Žijete v souladu s těmito zásadami sedmi s: společenství s Bohem, sounáležitost a soucit, stálost a smilovny s Bohem, rodinou a přáteli – to všesoustředěno ve Spasiteli.

Stále více důkazů poukazuje na jednu pozoruhodnou skutečnost: Věřící lidé jsou v průměru šťastnější, zdravější a spokojenější než ti, kteří duchovní oddanost či propojení postrádají. Radost a spokojenost v životě, duševní a fyzické zdraví, vědomí smyslu a účelu, charakter a ctnost, blízké vztahy s druhými, a dokonce i finanční a materiální stabilita – věřícím se daří v každém ohledu.

Napříč všemi věkovými a demografickými skupinami se těší lepšímu fyzickému a duševnímu zdraví a větší spokojenosti v životě.

To, čemu vědci říkají „náboženská strukturální stabilita“, nabízí uprostřed životních zvratů srozumitelnost, smysl a inspiraci. Domov založený na víře a společenství Svatých přemáhají osamělost a anonymitu davu. Svatost Pánu říká ne bezbožnosti, ne kousavým poznámkám na úkor druhých, ne algoritmům, které vydělávají na hněvu a rozdělování společnosti. Svatost Pánu říká ano tomu, co je posvátné a zbožné, ano naší proměně v nejsvobodnější, nejšťastnější, nejryzejší a nejlepší verzi sebe sama, zatímco budeme s vírou následovat Pána.

Jak vypadá svatost Pánu v každodenním životě?

Svatost Pánu v každodenním životě má podobu dvou věrných mladých dospělých, kteří jsou rok sezdáni a v životě, který se před nimi odvíjí, nestrojeně a s určitou zranitelností společně žijí podle smluv evangelia a zásad oběti a služby.

Mladá žena říká: „Na střední škole jsem propadala chmurám. Měla jsem pocit, že se Bůh o mě nestará. Jednou večer mi kamarádka napsala textovou zprávu: „Už jsi četla Almu 36?“

Když jsem začala číst,“ řekla, „přemohl mě pokoj a láska. Měla jsem pocit, jako by mě někdo pevně objímal. Když jsem četla Almu 36:12,

knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling.”

She continues, “Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn’t have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it’s not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing.

“I really saw my testimony grow,” she said. “Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough.”

Also, “in my nursing class,” she said, “I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young.”

Yet she continues, “This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe.”

The young husband adds, “Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn’t trade those two years for anything.

“Returning home,” he said, “I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly,” he said, “I rely upon the Lord more than ever.”

He concludes, “As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself.”

Our treasury of missionary holiness-to-the-Lord blessings is rich and full. Finances, timing, and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord’s time and way.

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, “My dad wanted me to get a

uvědomila jsem si, že mě Nebeský Otec vidí a že přesně ví, jak se cítím.“

A pokračuje: „Než jsme se s mým snoubencem vzali, upřímně jsem mu řekla, že nemám velké svědectví o desátku. Proč Bůh potřebuje, abychom Mu dávali peníze, když druzí mají na rozdávání mnohem víc? Můj snoubenec mi pomohl pochopit, že důležité nejsou peníze, ale dodržování příkázání, které se od nás žádá. Vyžval mě, abych desátek začala platit.

Byla jsem svědkem toho, jak mé svědectví roste,“ řekla. „Ačkoli jsme někdy s penězi sotva vyšli, dostalo se nám mnoha požehnání a výplaty nějak vystačily.“

A dále: „Ve třídě na zdravotnické škole,“ řekla, „jsem byla jediná členka Církve a jediná vdaná. Častokrát jsem odcházela ze třídy zklamaná nebo s pláčem, protože jsem měla pocit, že si na mě spolužáci zasedli a negativně se vyjadřují o mé víře, o tom, že nosím garment, nebo o tom, že jsem se vdala tak mladá.“

Ale dodává: „V uplynulém semestru jsem se naučila lépe vyjadřovat, čemu věřím, a jak být dobrým příkladem v evangeliu. Mé poznání a svědectví vzrostly, protože moje schopnost stát si sama za svým a být silná ve své víře prošla zkouškou.“

A mladý manžel dodává: „Před misíí jsem dostal několik nabídek z univerzit, abych za ně hrál baseball. Učinil jsem obtížné rozhodnutí, tyto nabídky jsem odložil a šel sloužit Pánu. Ty dva roky bych za nic nevyměnil.

Po návratu domů,“ řekl „jsem očekával obtížný přechod k normálu, ale zjistil jsem, že jsem silnější, rychlejší a zdravější. Házel jsem tvrději, než když jsem odcházel. Měl jsem více nabídek, než když jsem odcházel, včetně té z mé vysněné školy. A co je nejdůležitější,“ řekl, „spoléhám se na Pána více než kdy předtím.“

A na závěr dodává: „Jako misionář jsem učil druhé, že Nebeský Otec nám slibuje, že nás díky modlitbám obdaří mocí, ale někdy zapomínám, že to platí i pro mě.“

Naše pokladnice misionářských požehnání plynoucích ze svatosti Pánu je bohatá a plná. Finanční situace, načasování a další okolnosti často nejsou lehké. Když se však misionáři jakéhokoli věku a z nejrůznějšího prostředí zasvětili tomu, že budou přinášet svatost Pánu, vše se může v Pánově čase a Jeho způsobem vyřešit.

Jeden starší misionář s odstupem 48 let říká: „Tatínek chtěl, abych získal vysokoškolské vzdě-

college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?

“Later,” he continues, “after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve.”

This senior missionary continues, “As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again.”

His wife adds, “Among the five brothers in my husband’s family, the four who served missions are the ones with college degrees.”

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, “I have faith; I will bless him to recover. Yet,” the returning missionary says, “I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully.”

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, “What’s the point?” She felt a tender voice assure her, “Your covenants are with me.”

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me

lání, a ne abych šel na misii. Krátce poté dostal infarkt a zemřel ve věku 47 let. Pociťoval jsem vinu. Jak bych se s ním mohl udobřit?

Později,“ pokračuje, „když jsem se rozhodl sloužit na misii, jsem svého tatínka uviděl ve snu. Byl klidný, spokojený a šťastný, že budu sloužit.“

Tento starší misionář pokračuje: „Jak se učí v Nauce a smlouvách v oddíle 138, věřím, že můj tatínek by mohl sloužit jako misionář v duchovním světě. Představuji si, jak pomáhá najít našeho pradědečka, který opustil Německo ve věku 17 let a ztratil kontakt s rodinou.“

Jeho manželka dodává: „Z pěti bratrů v manželově rodině dosáhli ti čtyři, kteří sloužili na misii, vysokoškolského titulu.“

Svatost Pánu v každodenním životě má podobu mladého navrátilčího se misionáře, který se naučil dovolit Bohu, aby v jeho životě převládl. Tento misionář, když ho požádali, aby požehnal někomu velmi nemocnému, řekl: „Mám víru; požehnám mu, aby se uzdravil. Naučil jsem se nicméně v takovém okamžiku modlit nikoli o to, co si přeji já, ale o to, co podle Pána dotyčný člověk potřebuje. Onomu bratru jsem požehnal pokojem a útechou. Později pokojně zemřel.“

Svatost Pánu v každodenním životě je jako jiskra, která obloukem překonává závoj, aby byla zdrojem spojení, útěchy a síly. Administrátor na jedné významné univerzitě říká, že pociťuje, že se za něj lidé, které zná jen z doslechu, modlí. Tito lidé zasvětili této univerzitě svůj život a i nadále jim záleží na jejím poslání a studentech.

Jedna sestra se každý den ze všech sil snaží vyrovnat s tím, že jí a jejich dětem byl manžel nevěrný. Hluboce obdivuji ji i další jí podobné. Jednoho dne, když skládala prádlo, si s rukou položenou na hromádce garmentů pro sebe povzdechla: „Jaký to má smysl?“ Pociťovala, jak ji jemný hlas ujišťuje: „Tvé smlouvy jsou se mnou.“

Jiná sestra 50 let toužila po tom, aby si vybudovala vztah se svým otcem. „Když jsem vyrůstala,“ říká, „byli tu moji bratři a můj tatínek a pak jsem tu byla já – jediná dcera. Jediné, co jsem kdy chtěla, bylo být pro svého tatínka ‚dost dobrá‘.

A pak mi zemřela maminka. Byla mezi mnou a tatínkem jedinou styčnou osobou.

Jednoho dne,“ řekla tato sestra, „jsem uslyšela hlas, jak říká: ‚Pozvi tatínka a vezmi ho s sebou do chrámu.‘ Tak začaly mé schůzky s tatínkem, kdy jsme dvakrát do měsíce chodili do domu Páně. Řekla jsem tatínkovi, že ho mám ráda.

too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the Lord.

Of course, holiness to the Lord in everyday life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite

Odvětil, že mě má také rád.

Čas strávený v domě Páně nás uzdravil. Maminka nám tady na zemi nedokázala pomoci. Bylo zapotřebí, aby byla na druhé straně závoje, aby pomohla spravit to, co bylo rozbité. Chrám završil naši cestu k tomu, abychom se sjednotili jakožto věčná rodina.“

Onen otec říká: „Zasvěcení chrámu bylo pro mě a mou jedinou dceru úžasným duchovním zážitkem. Nyní do chrámu chodíme spolu a pocítujeme, jak se láska mezi námi prohlubuje.“

Ke svatosti Pánu v každodenním životě patří i citlivé okamžiky, kdy nám zemře někdo blízký. Začátkem tohoto roku vstoupila do příštího života několik dní před svými 98. narozeninami moje drahá maminka Jean Gongová.

Kdybyste se maminky zeptali: „Chtěla byste čokoládovou zmrzlinu s oříšky, zmrzlinu s bílou čokoládou a se zázvorem nebo jahodovou zmrzlinu?“ Maminka by řekla: „Ano prosím, mohu je ochutnat všechny?“ Kdo by své mamince dokázal říci ne, zvláště když milovala všechny chutě života?

Jednou jsem se maminky zeptal, která rozhodnutí nejvíce ovlivnila její život.

Řekla: „To, že jsem se dala pokřtít a stala se členkou Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a přestěhovala se z Havaje na pevninu, kde jsem poznala vašeho otce.“

Maminka, která se dala pokřtít v 15 letech a byla jedinou členkou své velké rodiny, která vstoupila do Církve, měla víru a důvěru v Pána pramenící ze smluv, což požehnilo jejímu životu i všem generacím naší rodiny. Maminka mi chybí, stejně jako vám chybí členové vaší rodiny. Ale vím, že nepřestala existovat. Jen právě teď není tady. Vážím si jí i všech, kteří umírají jako udatné příklady každodenní svatosti Pánu.

Součástí svatosti Pánu v každodenním životě je samozřejmě i to, že častěji přicházíme k Pánu do Jeho svatého domu. To platí bez ohledu na to, zda jsme členy Církve, nebo přáteli.

Tři přátelé přišli na den otevřených dveří chrámu Bangkok v Thajsku.

„Toto místo je nesmírně ozdravné,“ řekl jeden z nich.

Ve křtitelnici druhý podotkl: „Když jsem tady, mám touhu být úplně očištěn a už nikdy nehřešit.“

A třetí řekl: „Vnímáte tu duchovní moc?“

Pomocí čtyř posvátných slov naše chrámy

and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

zvou k návštěvě a hlásají:

„Svatost Pánu.

Dům Páně.“

Svatost Pánu činí každodenní život posvátným. Způsobuje, že lneme těsněji k Pánu i k sobě navzájem a nacházíme v tom více štěstí, a připravuje nás na život s Bohem naším Otcem, s Ježíšem Kristem a s našimi blízkými.

Možná stejně jako kdysi moje přítelkyně přemýšlíte, zda vás má Nebeský Otec rád. Odpověď zní zcela jistě a nesporně ano! Jeho lásku můžeme pociťovat, když každý den přijímáme svatost Pánu za svou, šťastně a na věky. Kéž tak činíme, o to se modlím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen.